

УДК 070.43

DOI: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.28>

Тетяна СУКАЛЕНКО

доктор філологічних наук, професор, професор кафедри соціальних комунікацій, словесності та культури, Державний податковий університет, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, Київська область, Україна, 08200

ORCID: 0000-0002-5107-9914

Світлана ШПЕТНА

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов за професійним спрямування, ДЗ «Луганський національний університет імена Тараса Шевченка», вул. Івана Банка, 3, м. Полтава, Україна, 36000

ORCID: 0000-0002-2230-4748

Бібліографічний опис статті: Сукаленко, Т., Шпетна, С. (2025). Трансформація жанру репортажу в цифровому медіапросторі. *Acta Paedagogica Volyniensis*, 2, 202–207, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.28>

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЖАНРУ РЕПОРТАЖУ В ЦИФРОВОМУ МЕДІАПРОСТОРІ

У статті розглядаються трансформаційні процеси, що відбуваються в інформаційних жанрах журналістики в умовах цифровізації українського медіапростору, зокрема акцент зроблено на репортажі як динамічному, гнучкому та адаптивному жанрі. Зосереджено увагу на зміні жанрової структури інформаційної журналістики під впливом нових форматів – мультимедійних репортажів, лонгвідів, подкастів, інтерактивних інтерв'ю, відеорепортажів та елементів віртуальної реальності, що збагачують комунікативний потенціал журналістських текстів і змінюють підходи до їх сприйняття.

Метою дослідження є виявлення особливостей розвитку репортажу в цифровому середовищі, його жанрових модифікацій, а також аналіз впливу технологічних змін на зміст, форму та функції жанру. Зазначено, що відмінності між класичним і мультимедійним репортажем виявляються у формах подачі матеріалу, використанні візуальних і аудіоелементів, рівні емоційного впливу, інтерактивності та ступені залучення аудиторії. Підкреслюється, що попри динамічні зміни в медіа, репортаж зберігає свою функціональну значущість завдяки здатності поєднувати інформативність, художність, образність та емоційну експресію.

Окрему увагу приділено мультимедійному репортажу як новітньому синтетичному формату, що активно адаптується до потреб цифрової аудиторії. Такий формат передбачає залучення тексту, відео, аудіо, графіки, візуалізацій даних, гіперпосилань, що дозволяє журналісту створювати ефект присутності, занурення в події та формувати новий рівень взаємодії з читачем. Інтерактивні елементи, можливість вибору темпів споживання інформації, персоналізація контенту забезпечують активну участь аудиторії в комунікаційному процесі.

Дослідження підкреслює, що цифрові трансформації не лише змінюють технічні засоби та форму подачі журналістського матеріалу, а й актуалізують потребу в гнучких, креативних підходах до інформаційної журналістики. Формується нова парадигма журналістської практики, що вимагає від фахівців високого рівня цифрової грамотності, вміння працювати з візуальним контентом, аудіоформатами, аналітичними інструментами, а також здатності ефективно поєднувати журналістські стандарти з мультимедійними технологіями.

Узагальнено, що розвиток цифрового репортажу як складника сучасної інформаційної журналістики є невід'ємною частиною глобальних змін у сфері масової комунікації, що відкривають нові горизонти для реалізації творчого потенціалу журналіста й поглиблення зв'язку з аудиторією в умовах нової медіареальності

Ключові слова: журналістика, жанр, репортаж, цифрові технології, мультимедійність, трансформація.

Tetiana SUKALENKO

Doctor of Philological Sciences, Professor, Professor at the Department of Social Communications, Literature and Culture, State Tax University, Universytetska str., 31, Irpin, Kyiv region, Ukraine, 08200

ORCID: 0000-0002-5107-9914

Svitlana SHPETNA

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor at the Department of Foreign Languages, Professional Orientation, Luhansk Taras Shevchenko National University of Ukraine, Ivana Banka str., 3, Poltava, Ukraine, 36000

ORCID: 0000-0002-2230-4748

To cite this article: Sukalenko, T., Shpetna, S. (2025). Transformatsiia zhanru reportazhu u tsyfrovomu mediaprostori [Transformation of the reportage genre in the digital media space]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 202–207, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.28>

TRANSFORMATION OF THE REPORTAGE GENRE IN THE DIGITAL MEDIA SPACE

The article examines the transformational processes occurring in the informational genres of journalism amid the digitalization of the Ukrainian media space, with particular emphasis on reportage as a dynamic, flexible, and adaptive genre. The study focuses on changes in the genre structure of informational journalism under the influence of new formats – multimedia reports, longreads, podcasts, interactive interviews, video reports, and elements of virtual reality – which enrich the communicative potential of journalistic texts and transform approaches to content perception.

The aim of the study is to identify the peculiarities of reportage development in the digital environment, its genre modifications, as well as to analyze the impact of technological changes on the content, form, and functions of the genre. It is noted that the differences between traditional and multimedia reportage are evident in the forms of content presentation, the use of visual and audio elements, the level of emotional impact, interactivity, and the degree of audience engagement. It is emphasized that, despite dynamic changes in the media landscape, reportage retains its functional significance due to its ability to combine informativeness, artistry, vividness, and emotional expression.

Special attention is given to multimedia reportage as a modern synthetic format that actively adapts to the needs of the digital audience. This format incorporates text, video, audio, graphics, data visualizations, and hyperlinks, enabling journalists to create a sense of presence, immerse the audience in events, and establish a new level of interaction with the reader. Interactive elements, the ability to control the pace of information consumption, and content personalization foster active audience participation in the communication process.

The study underlines that digital transformations not only alter the technical means and formats of journalistic content delivery but also actualize the need for flexible, creative approaches to informational journalism. A new paradigm of journalistic practice is emerging – one that requires a high level of digital literacy, the ability to work with visual and audio content, analytical tools, and the capacity to effectively combine journalistic standards with multimedia technologies.

In conclusion, the development of digital reportage as an integral component of modern informational journalism reflects global changes in mass communication. It opens new horizons for the realization of journalistic creative potential and for deepening audience engagement in the context of the new media reality.

Key words: journalism, genre, reportage, digital technologies, multimedia, transformation.

Актуальність проблеми. Інформаційні жанри завжди займали центральне місце в системі журналістики, виконуючи ключові функції інформування, пояснення суспільно значущих подій, формування громадської думки та впливу на масову аудиторію. З утвердженням інформаційного суспільства та стрімким розвитком цифрових технологій, зокрема в українському медіапросторі, відбулися істотні зміни в структурі та формах журналістського викладу. З'явилися нові формати – лонгріди, мультимедійні репортажі, подкасти, інтерактивні інтерв'ю, – які не лише збагачують жанрову палітру, а й змінюють сам характер взаємодії журналістики з аудиторією.

Сьогодні інформаційні жанри трансформуються під впливом цифрового середовища, що позначається на стилі комунікації, тематиці журналістських матеріалів і професійних підходах. Такі зміни ідентифікують не лише оновлення форми, а й нове розуміння ролі журналістики в суспільстві. У цьому контексті особливої актуальності набуває жанр репор-

тажу, який відповідає на виклики часу та задовольняє інформаційні потреби аудиторії в умовах цифровізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі еволюцію інформаційних жанрів в українській журналістиці розглядають науковці, зокрема: О. Бикова, М. Василенко, І. Гаврилюк, О. Голік, А. Досенко, Ю. Казімова, С. Кость, О. Максимчук та інші. Дослідники наголошують на загальних тенденціях, які відбуваються в медійному просторі, а саме: трансформації традиційних жанрів (репортаж, інтерв'ю, аналітична стаття) в умовах мультимедійного середовища; появи нових гібридних жанрів, які поєднують текст, відео, графіку та інтерфейсні рішення (лонгвід, інтерактивний репортаж, скролітелінг); зміні ролі журналіста, який тепер часто виступає одночасно як автор, редактор, оператор і SMM-фахівець; залученні аудиторії як активного учасника створення жанрових форм (громадянська журналістика, краудсорсинг-контент) тощо.

Проблемами вивчення репортажу займалися такі вчені: О. Бикова, М. Василенко, М. Галлер, С. Гуревич, В. Здоровага, І. Прокопенко та ін.

Мета статті – дослідити особливості трансформації жанру репортажу в умовах розвитку цифрових медіа, виявити нові жанрові модифікації та проаналізувати вплив цифрових технологій на форму, зміст і функції репортажу.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Поняття жанру в журналістиці є багатограним і динамічним. За класичною типологією інформаційні жанри охоплюють новини, репортаж, інтерв'ю, кореспонденцію, замітку, які традиційно слугували засобами оперативного інформування та об'єктивного подання фактів. Проте у ХХІ столітті, особливо з розвитком цифрового середовища, відбувається активне оновлення жанрової структури, зумовлене не лише технологічними змінами, а й новими комунікативними потребами аудиторії.

На думку О. Бикової, цифрові трансформації змінюють функціонування інформаційних жанрів, розширюючи межі класичних форм. Дослідниця стверджує, що нові формати зберігають основні функції класичних інформаційних жанрів – оперативність, достовірність, фактологічність, водночас доповнюються новими параметрами: інтерактивністю, персоналізацією та естетизацією викладу. Сучасна українська журналістика знаходиться у фазі жанрового синтезу, коли на межі традиційних і цифрових форм виникають нові комунікативні практики (Бикова, 2020, с. 230).

Становлення репортажу як самостійного жанру журналістики відбулося під впливом європейських традицій подання новин. Як підкреслює З. Вайшенберг, європейська модель журналістики прагнула передавати об'єктивні факти крізь призму особистого досвіду репортера, що дозволяло створити ефект присутності та надати читачеві змогу самостійно осмислювати події (Вайшенберг, 2011, с. 113). Такий підхід згодом був адаптований в українських медіа і став основою формування репортажу як окремого жанру, ключовими рисами якого стали описова деталізація та суб'єктивні враження журналіста.

Ф. Вольфф наголошує, що репортаж сформувався у результаті взаємодії між журналістом та аудиторією, яка потребувала не лише фактів, але й контексту. Це зумовило зростання

ролі художньо-документальних елементів у текстах репортажів, які додавали інформації емоційної насиченості та виразності (Вольфф, 2017, с. 190). Сьогодні така тенденція зберігається: репортаж часто подається через особисте сприйняття автора, що посилює емоційний зв'язок із читачем.

З розвитком преси змінювалися й вимоги до жанру: поряд із фактичним наповненням дедалі більшої ваги набув естетичний аспект подання. Як зазначає О. Голуб, сучасний репортаж виконує не лише інформаційну функцію, а й розважальну, стаючи джерелом естетичного задоволення (Голуб, 2016, с. 142). Це дало змогу жанру залишатися актуальним у контексті зростання ролі емоційності в масовій комунікації. Зберігаючи основні риси класичного жанру, репортаж продовжує адаптуватися до вимог часу. Його особливість полягає в поєднанні інформативного змісту з художньою стилістикою, що дозволяє глибше розкрити події та надати їм емоційного забарвлення. Це робить репортаж ефективним інструментом комунікації, здатним впливати на сприйняття подій аудиторією.

Аналізуючи еволюцію репортажу, В. Дрешпак підкреслює його тісний зв'язок з іншими жанрами новинної журналістики – такими як інтерв'ю, стаття, есе. Репортаж вирізняється особливою побудовою тексту, у якому важливе місце посідають особисті враження журналіста, що надають йому індивідуальності та популярності (Дрешпак, 2021, с. 78–79). Саме ця гібридність дозволяє жанру органічно поєднувати інформативність і емоційний вплив.

У контексті жанрової типології репортаж розглядається як інтегративний жанр, що поєднує елементи фактографії та емоційної виразності. Д. Дергач відзначає, що попри видиму простоту, репортаж має складну внутрішню структуру, де поєднуються аналітичність і художність, що й забезпечує його привабливість для журналістів і читачів (Дергач, 2015, с. 38).

На думку Ю. Балалаєвої, трансформація репортажу в Україні була спричинена не лише змінами в медіапросторі, а й глибокими соціально-політичними процесами. У періоди суспільних криз репортаж став важливим засобом не лише інформування, а й впливу на громадську думку, виконуючи функції критики та аналізу (Балалаєва, 2017, с. 37).

На міжнародному рівні жанр також зазнав трансформацій під впливом цифрових технологій. Як зауважує М. Василенко, із приходом інтернету репортаж еволюціонував у мультимедійний формат, що поєднує текст, зображення, відео й інтерактивні елементи. Це дозволяє створювати емоційно насичений контент і ефективно комунікувати з цифровою аудиторією (Василенко, 2021, с. 57).

Таким чином, розвиток репортажу як жанру був зумовлений потребою у відтворенні подій у їхній природній динаміці, через особисту перспективу журналіста. Завдяки поєднанню інформативності, художності й емоційної глибини, репортаж зберігає свою актуальність і посідає важливе місце в системі сучасної журналістики.

Мультимедійний репортаж репрезентує одну з найбільш інноваційних форм журналістського контенту, що інтегрує різноманітні медіаелементи – текст, фото, відео, аудіо, анімацію та інтерактивні компоненти – з метою досягнення максимального ефекту присутності та глибшого занурення аудиторії в подієвий контекст. Така форма подачі дозволяє не лише передати інформацію, але й сформувати емоційно-виразне тло, що посилює вплив матеріалу на споживача.

Сучасні дослідники розглядають мультимедійний репортаж як логічний етап еволюції класичного репортажного жанру в умовах цифровізації, коли текст перестає бути домінантним носієм інформації, натомість перетворюється на складник комплексного мультимедійного наративу. Зокрема, У. Лешко акцентує увагу на тому, що поява мультимедійного репортажу зумовлена зростанням потреби споживачів у візуалізованому контенті, який здатен максимально точно передати події у форматі «тут і тепер». Вона підкреслює, що за умов фрагментованої уваги цифрової аудиторії саме мультимедійність дозволяє ефективно привернути та утримати інтерес користувачів, а також забезпечує можливість самостійного вивчення теми завдяки елементам інтерактивності – картам, графікам, відеофрагментам тощо (Лешко, 2020, с. 182).

К. Будняк, досліджуючи феномен мультимедійного репортажу, зазначає, що додавання аудіовізуальних компонентів значно підсилює емоційний вплив матеріалу та сприяє створенню враження реальної присутності. На прикладі публікацій таких міжнародних медіа, як *The New York Times* та *BBC*, дослідниця ілю-

струє використання фотографії, відео й інтерактивної візуалізації для висвітлення соціально значущих тем, що дозволяє журналісту не лише інформувати, а й емоційно залучати читача (Будняк, 2022, с. 28–31).

Порівняння класичного та мультимедійного форм репортажу демонструє принципові відмінності у засобах комунікації з аудиторією. Тоді як традиційний репортаж ґрунтується переважно на текстовій інформації та має лінійну структуру, мультимедійна форма є інтерактивною, багаторівневою та орієнтованою на цифрового споживача.

Таким чином, мультимедійний репортаж виступає як синтез інформації, емоцій та технологій, відкриваючи нові можливості для глибокого, візуально насиченого й інтуїтивно зрозумілого журналістського висловлювання. У цифрову епоху він не лише доповнює традиційні жанри, а й формує нові стандарти репортерської діяльності, зумовлені запитами сучасного медіакористувача.

Літературний репортаж в українській журналістиці також зазнав впливу цифрового середовища та жанрової трансформації. Літературний репортаж є жанром, що поєднує елементи художнього письма з документальним підходом до відображення дійсності. Хоча поодинокі приклади літературного репортажу трапляються і в традиційних друкованих виданнях, основною платформою для його реалізації сьогодні залишається онлайн-простір. Це зумовлено як обсягом таких текстів, що потребують значної площі для публікації, так і специфікою сприйняття: читач повинен мати час, увагу та емоційний ресурс для глибокого занурення в тему (Дергач, 2015. С. 36–43).

До провідних українських медіаресурсів, що активно розвивають жанр літературного репортажу, належать *Reporters, The Ukrainians, Hromadske, Insider*, а також історичний проєкт «Локальна історія», які спеціалізуються на глибоких нарративних текстах, зокрема – репортажах, що прагнуть донести «сенса у фактах». Крім репортажів, видання публікують есе, інтерв'ю, фотопроєкти та подкасти.

Літературні репортажі також представлені на платформах *Українська правда, Zaborona.com*, де використовуються глибокі психологічні портрети героїв, багатий описовий стиль, іноді навіть есеїстичні вставки.

Ключовою темою більшості сучасних українських репортажів є війна росії проти України. Журналісти розповідають історії цивільних, військових, волонтерів – людей, життя яких назавжди змінилися після початку повномасштабного вторгнення. У центрі репортажів – завжди особистість, її досвід, драма, трансформація.

Образ героя у сучасних репортажах зазвичай подається у звичних обставинах (вдома, на роботі); з фокусом на побутові деталі, що створюють ефект автентичності.

Вплив цифрових платформ на структуру та подачу репортажу став невід’ємною темою у сучасній журналістиці. Користувачі соціальних платформ очікують швидкої подачі новин, журналісти змушені обирати короткі формати, які швидко привертають увагу й передають суть події за мінімум часу. Зокрема, платформи, як Instagram і TikTok, вимагають активного використання фотографій, відео та графіки, а також інтерактивних елементів, таких як стрімінг, відео-розповіді та сторіз. Ці нововведення також вимагають від журналістів нових навичок, таких як робота з фото- і відеоредакторами, створення інфографіки та графічних анімацій, а також розуміння алгоритмів соціальних мереж, щоб максимізувати охоплення аудиторії. Окрім того, важливими стали вміння взаємодіяти з користувачами через коментарі та аналізувати їх реакції за допомогою аналітичних інструментів.

Зміни торкнулися не лише самого контенту, але й вимог до компетентності журналістів. Для роботи у цифровому середовищі журналіст повинен володіти мультимедійними навичками, бути обізнаним із SEO та алгоритмами платформ, швидко реагувати на події в реальному часі, а також дотримуватися етичних стандартів у цифрових медіа. Водночас важливою є готовність до швидких змін і підтримання високої гнучкості в роботі.

Особливе значення цифрові платформи мають для регіональних медіа. У часи техно-

логічних змін, коли традиційні ЗМІ стикаються зі зменшенням аудиторії, онлайн-платформи надають нові можливості для залучення читачів через інтерактивні елементи. Це дозволяє регіональним медіа не лише розширювати охоплення, а й створювати нові формати контенту, що відповідають вимогам сучасної аудиторії.

Завдяки цифровим інструментам регіональні новинні платформи мають можливість збирати дані про вподобання та потреби своєї аудиторії, що дає можливість адаптувати контент під конкретні запити. Водночас цифрові платформи відкривають доступ до нових інструментів для створення інноваційного контенту, що значно підвищує рівень взаємодії з аудиторією.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У процесі дослідження встановлено, що жанр репортажу в умовах цифрового медіапростору зазнає суттєвих змін, зумовлених впливом новітніх інформаційних технологій, зміною комунікативної парадигми та очікувань аудиторії. Традиційні ознаки репортажу – документальність, об’єктивність, емоційна виразність – доповнюються новими рисами, такими як мультимедійність, інтерактивність, гіпертекстуальність і персоналізація. Зростає роль візуального та аудіовізуального контенту, а також мобільної журналістики. Цифрове середовище зумовлює розмиття жанрових меж: репортаж дедалі частіше поєднує елементи есе, інтерв’ю, аналітичного матеріалу, а також впроваджує нові формати – подкасти, відеострими, інтерактивні лонгріди. Водночас зберігається головне призначення жанру – оперативно, достовірно й емоційно відобразити події у формі безпосередньої участі журналіста.

У подальших наукових розвідках доцільно зосередити увагу на аналізі конкретних мультимедійних форм репортажу (відеорепортаж, інтерактивний лонгвід, мобільний репортаж); дослідженні рецепції цифрового репортажу аудиторією різних вікових і соціальних груп; вивченні етичних викликів, пов’язаних із новими форматами цифрової журналістики.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Балалаєва О. Ю. Класифікація жанрів новинної журналістики: вітчизняні та зарубіжні підходи. *Вісник Харківського нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна*. Серія: Соціальні комунікації. 2017. Вип. 12. С. 36–39.
2. Бикова О. М. Історичні особливості функціонування репортажу в українській пресі. *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere*. 2020. № 1. С. 299–312.
3. Будняк К. М. Трансформація мультимедійного репортажу у сучасній журналістиці : кваліфікаційна робота магістра спеціальності 061 «Журналістика» / наук. керівник Л. В. Чернявська. Запоріжжя : ЗНУ, 2022. 81 с.
4. Вайшенберг З. Новинна журналістика : навчальний посібник: стандарти якості журналістської практики. За заг. ред. В.Ф. Іванова. Київ : Академія Української Преси, Центр вільної преси, 2011. 264 с.
5. Вольф Ф. Журналістика газет і журналів / Видання 2-е, перероблене / Пер. з нім. В. Климченко. Київ : Центр вільної преси, 2017. 377 с.
6. Голуб О. П. Медіакомпас: путівник професійного журналіста: практич. посіб. Інститут масової інформації. Київ: ТОВ «Софія-А», 2016. 184 с.
7. Дергач Д. В. Медійна жанрологія в сучасній науці: лінгвістична постановка питання. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2015. Вип. XXXI. С. 36–43.
8. Дрешпак В. М. Жанрологія журналістських творів: навчальний посібник. Дніпро : УМСФ, 2021. 186 с.
9. Лешко У. Лонгрід як форма сучасної мультимедійної журналістики. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2020. Випуск 48. С. 180–188.
10. Vasilenko M. Scientific Notes of Institute of Journalism. *Historical Reporting*. Development of Theory, Enrichment of Empirics. 2021. № 2 (79). P. 52–61.

REFERENCES:

1. Balalaieva O. Yu. (2017). Klasyfikatsiia zhanriv novynnoi zhurnalistyky: vitchyzniani ta zarubizhni pidkhody. [Classification of News Journalism Genres: Domestic and Foreign Approaches]. *Visnyk Kharkivskoho nats. un-tu im. V. N. Karazina*. Serii: Sotsialni komunikatsii. Vyp. 12. S. 36–39. [In Ukrainian].
2. Bykova O. M. (2020). Istorychni osoblyvosti funktsionuvannia reportazhu v ukraïnskii presi. [Historical Features of Reportage Functioning in the Ukrainian Press]. *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere*. № 1. S. 299–312. [In Ukrainian].
3. Budniak K. M. (2022). Transformatsiia multymediinoho reportazhu u suchasni zhurnalistytsi : kvalifikatsiina robota mahistra spetsialnosti 061 «Zhurnalistyka» [Transformation of Multimedia Reportage in Contemporary Journalism] / nauk. kerivnyk L. V. Cherniavska. Zaporizhzhia : ZNU. 81 s. [In Ukrainian].
4. Vaishenberh Z. (2011). Novynna zhurnalistyka : navchalnyi posibnyk: standarty yakosti zhurnalistytskoi praktyky. [News Journalism]. Za zah. red. V.F. Ivanova. Kyiv : Akademiia Ukrainskoi Presy, Tsentr vilnoi presy. 264 s. [In Ukrainian].
5. Volff F. (2017). Zhurnalistyka hazet i zhurnaliv [Newspaper and Magazine Journalism]. / Vydannia 2-e, pereroblene / Per. z nim. V. Klymchenko. Kyiv : Tsentr vilnoi presy. 377 s. [In Ukrainian].
6. Holub O. P. (2016). Mediakompas: putivnyk profesiinoho zhurnalista [Media Compass: A Guide for the Professional Journalist]: praktych. posib. Instytut masovoi informatsii. Kyiv: TOV «Sofia-A». 184 s. [In Ukrainian].
7. Derhach D. V. (2015). Mediina zhanrolohiia v suchasni nauksi: linhvistychna postanovka pytannia. [Media Genre Studies in Contemporary Science: A Linguistic Perspective]. *Aktualni problemy ukrainskoi linhvistyky: teoriia i praktyka*. Vyp. KhKhKhI. S. 36–43. [In Ukrainian].
8. Dreshpak V. M. (2021). Zhanrolohiia zhurnalistytskykh tvoriv [Genre Studies of Journalistic Works] : navchalnyi posibnyk. Dnipro : UMSF. 186 s. [In Ukrainian].
9. Leshko U. (2020). Lonhrid yak forma suchasnoi multymediinoi zhurnalistyky. [The Longread as a Form of Contemporary Multimedia Journalism]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriia Zhurnalistyka*. Vypusk 48. S. 180–188. [In Ukrainian].
10. Vasilenko M. (2021). Scientific Notes of Institute of Journalism. *Historical Reporting*. Development of Theory, Enrichment of Empirics. № 2 (79). P. 52–61. [In English].